

Fængselsfunktionæren 12/1

Fængselsforbundet

December 2009 - Januar 2010

**FÆNGSELSFORBUNDET
I DANMARK
ØNSKER ALLE VORES
MEDLEMMER
EN RIGTIG GLÆDELIG JUL
SAMT ET GODT OG
LYKKEBRINGENDE 2010**

Forsiden:
Årets julehilsen

- 3 Leder
- 4 Find 90 millioner kroner på budgettet
- 6 Mange syge savner opbakning
- 8 HA-afdeling knækkede Lotte
- 10 Bandeproblemer: Jyderup efterlyser bedre sikkerhed
- 11 Bandeproblemer: Er du med os eller mod os?
- 12 Lømmepakke vedtaget trods protester
- 13 De unge vil hellere i fængsel
- 14 S og SF vil reformere Kriminalforsorgen
- 16 Trivsel og ledelse i top på Mors
- 17 Ny forening vil øge fokus på posttraumatisk stress
- 18 Nye uniformsregler
- 20 En blandet fornøjelse
- 22 Herstedvesterafdelingen rundede de 70 år
- 24 Tjenestemændenes Forsikring kan være under pres
- 26 Fra Sandholm til Ellebæk
- 27 Fængselshistorisk Selskab: Arbejdsgruppen til belysning af fængselsorkestrenes historie
- 27 Navne
- 28 Arbejdsmiljøtest

Udgivet af Fængselsforbundet
Ramsingsvej 28 A, st. th.
2500 Valby
Tlf. 7255 9976 - Fax 7255 9990
www.danskfaengselsforbund.dk

Redaktion: Forbundsformand
Kim Østerbye (ansvh.)

Redaktør: John Rasmussen
Talosvej 7, 2770 Kastrup
Tlf. 3250 2037 - Mobil 4074 1487
E-mail:
fagblad@danskfaengselsforbund.dk

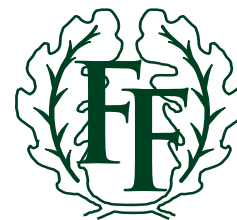
Layout, produktion og tryk:
Imprint Grafiske Løsninger
Thurøvej 8 · 4700 Næstved
Tlf. 5572 6692 - Fax 5572 7320
imprint@imprint.dk
www.imprint.dk

ISSN: 0902-8897

Indlæg til Fængselsfunktionæren:
Artikler modtages på CD-rom, gerne med udskrift eller pr. e-mail. Husk at angive navn, stilling og tjenestested i tilfælde af spørgsmål fra redaktionen. Indlæg til »Debat« må max. være på 750 ord eller 4500 tegn incl. mellemrum. Foto modtages gerne. Hvis de ønskes retur, bedes det anført.

Indlæg senest den 14. i måneden før optagelse.

Artikler og læserindlæg er ikke nødvendigvis et udtryk for redaktionens holdning eller forbundets mening.

Sparerunde truer sikkerheden

LEDER

Af Kim Østerbye,
formand for
Fængselsforbundet

Man kan ikke plukke hår af en skaldet, men det er ikke desto mindre lige præcis, hvad man beder Kriminalforsorgens institutioner om at gøre.

Alle fængsler, arresthuse, KIF-afdelinger og øvrige institutioner har fået et brev ind ad brevsprækken: Find to procent på jeres budget, som I kan undvære, og send pengene til finansministeren.

I alt skal der spares 90 millioner kroner de næste to år. Heraf skal fængsler og arresthuse spare 72 millioner.

Sparerunden kommer på et temmelig dårligt tidspunkt – for at sige det mildt.

Jeg kan kort skitsere den aktuelle situation: Belægget er højt. Kapaciteten udnyttes 100 procent i en lang række fængsler og arresthuse. Sikkerhedssituationen er skærpet på grund af bandeind-

satsen. Vi oplever episoder med tæskehold og våbenindsmugling. Og vi ser flere tilfælde af vold og trusler både mellem de indsatte og mod de ansatte.

Vi vurderer, at årets retspolitiske stramninger kommer til at koste Kriminalforsorgen omkring 80-100 millioner kroner ekstra til øget sikkerhed og specialafdelinger.

Det er midt i denne situation, at der dumper et brev ind ad brevsprækken: I skal spare. Find et millionbeløb på jeres budget.

Jeg tror nok, at man som økonomichef bliver lidt træt i den situation. For hvor skal pengene findes?

Den oprindelige plan var, at pengene skulle hentes hjem via effektiviseringer. Der skulle spares på indkøb, varmeregning, bogholderi, administration, sygefravær og så videre. Men det er ikke lykkedes, så nu er der kun ét sted at finde dem: På det daglige drifts- og lønbudget.

72 millioner mindre i de næste to år svarer til omkring 120 færre fængselsbetjente. Hvis det bliver den måde, man

lapper hullet i budgettet på, så har vi et alvorligt problem på fængselsgangen.

Det vil ikke alene true sikkerheden i form af mindre kontrol af de indsatte og øget risiko for vold og trusler. Det vil også undergrave behandlingen af de indsatte.

Det er også bekymrende i forhold til den mangeårige indsats for at forbedre arbejdsmiljøet på vores arbejdsplads. Højt kapacitetspres, færre medarbejdere og ringere sikkerhed rimer ikke på bedre arbejdsmiljø.

Jeg mener, at når politikerne siger A: at politi og domstole skal have flere penge til at styrke deres indsats – så bliver de også nødt til at sige B: at fængsler og arresthuse skal være i stand til at tage imod det øgede antal indsatte, som indsatsen resulterer i.

Alt andet er urimeligt. Jeg opfordrer derfor justitsminister Brian Mikkelsen til at sikre, at Kriminalforsorgen også i de næste to år har mulighed for løfte sine opgaver på betryggende vis. ■

Find 90 millioner kroner på budgettet

Fængsler og arresthuse skal finde og spare to procent på deres budget de næste to år. Det vil forringe den måde, opgaverne bliver løst på, siger Kriminalforsorgens økonomichef.

Der bliver færre penge i Kriminalforsorgen i 2010 og 2011. Fængsler, arresthuse, KIF-pensioner, KUC og direktoratet skal i alt spare 90 millioner kroner på deres budget.

Et sted at finde pengene kunne være på lønbudgettet. Det siger Jørgen Pedersen, der er kontorchef i ressourcestyringskontoret i Direktoratet for Kriminalforsorgen: "Jeg kan ikke afvise, at spareturen vil medføre afskedigelser, og at der bliver stillinger, som ikke bliver besat".

Kontorchefen vurderer, at nedskæringen vil påvirke den måde, opgaverne bliver løst på i Kriminalforsorgen: "Vi ved ikke, hvordan de enkelte institutioner vil udmønte besparelserne, men det vil kunne mærkes på opgavevaretagelsen. Besparelserne vil dog blive gennemført, så sikkerheden for de ansatte og forholdene for de indsatte ikke forværres," siger han.

De 90 millioner kroner fordeler sig på: 60 millioner i fængslerne, 12 millioner i

*Retsordfører Peter Skaarup (DF)
er enig i, at besparelserne
kommer på et dårligt tidspunkt.
Han er parat til at kigge på
Kriminalforsorgens økonomi
i det nye år.*

arresthusene, 10 millioner i KIF afdelinger og pensioner og 8 millioner kroner i direktoratet, KUC og i Grønland.

Ifølge kontorchefen er der tre hovedårsager til sparerunden: "For det første er vi pålagt besparelser som en del af flerårsaftalen og finanslovsaftalerne. For det andet har der været et overforbrug i 2008, blandt andet i Statsfængslet Østjylland. Og for det tredje har der været stor venterkø i Grønland, som betyder, at vi skal bruge 20 millioner kroner blandt andet til en midlertidig anstalt i Søndre Strømfjord," siger Jørgen Pedersen.

Men hvorfor kommer alle besparelser nu på en gang?: "Der er ikke tale om, at der pludselig er opstået et stort underskud i Kriminalforsorgen. Det har været en hårfin balance, hvornår vi skulle iværksætte sparerunden. Vi har blandt andet ventet på regnskabet for 2008 og udviklingen i venterkøen i Grønland," siger kontorchefen.

De besparelser, som fremgår af finansloven, var planlagt som effektiviseringer. Alligevel går besparelserne nu ud over løn og drift i fængsler og arresthuse: "Det er ikke lykkedes os i tilstrækkeligt omfang at hente besparelser ind på indkøbsaftaler. Tilsvarende har det været svært at være mere energieffektive," siger kontorchefen.

Meget uheldig timing

Formanden for Fængselsforbundet, Kim Østerbye, er meget bekymret over besparelserne: "Timing er meget uheldig i forhold til den aktuelle situation i Kriminalforsorgen. Jeg tænker her på det høje kapacitetspres og sikkerhedsproblemer med banderelaterede indsatte."

Han undrer sig også over besparelsernes omfang: "En stor del af beløbet er besparelser, som har været kendt længe. Det burde Kriminalforsorgen have sparet op til. Der har været luft til det i vores

budget, vi har fået tilført ekstra penge sidste år," siger Kim Østerbye.

Vanvittigt

Karina Lorentzen Dehnhardt, der er retsordfører for SF, har en klar holdning til sparerunden.

Hun siger: "Det er vanvittigt i en tid med overbelægning og et akut behov for resocialisering af fx bandemedlemmer. Der skal snarere flere penge til Kriminalforsorgen, så vi kan håndtere belæg og bandekriminalitet. Det er min opfattelse, at Kriminalforsorgen i forvejen leverer det umuliges kunst hver eneste dag, fordi rammerne og økonomien ikke er til det, der er behov for."

Hun frygter, at besparelserne vil forringe sikkerheden i fængslerne og forringe løsningen af de resocialiserende opgaver.

"SF vil kæmpe imod, at der slækkes på nogen af delene. Jeg ærgrer mig over, at snakken er nået dertil. Det hænger nok sammen med, at fængselsverdenen er så lukket, og borgerne ikke rigtigt hører om betydningen og værdien af det arbejde, der foregår," siger Karina Lorentzen Dehnhardt.

Karen Hækkerup, retsordfører for Socialdemokraterne, er enig: "Hvis regeringen bare havde lidt ambitionsniveau vedrørende Kriminalforsorgen, så havde de aldrig lagt besparelser ind. Kriminalforsorgen burde tværtimod have fået flere penge – der er pres på fængslerne på grund af bandekrig og høj belægning – men det undlod regeringen og DF desværre. De gav kun penge til politi og domstole, hvilket faktisk er både uforsvarligt og uforsvarligt," siger hun.

Dansk Folkepartis retsordfører, Peter Skaarup, siger, at Kriminalforsorgens økonomi var på dagsordenen under finanslovsforhandlingerne for 2010: "Vi sagde til ministeren, at de øgede bevilninger til politi og domstole ikke måtte

give propper i fængslerne. Det lovede ministeren at vurdere."

Retsordføreren er enig i, at besparelserne i Kriminalforsorgen kommer på et dårligt tidspunkt: "Fængslerne er presset på grund af bandekonflikter og højt belæg. Vi skal derfor sikre, at besparelsen ikke påvirker opgaverne. Det skal være fængselsbetjentene, som styrer fængslerne. De indsatte må ikke overtage magten," siger Peter Skaarup.

Han forudser, at politikerne bliver nødt til at revurdere situationen i det nye år.

"Lige nu er der ikke noget, der tyder på, at belægget falder. Flere steder udnyttes kapaciteten 100 procent. Derfor kan man ikke udelukke, vi bliver nødt til at kigge på Kriminalforsorgens økonomi i det nye år," siger han.

Forventer politisk forståelse

Også Kriminalforsorgens direktør, William Rentzmann, mener, at Kriminalforsorgen snarere har brug for at få tilført penge end at miste penge.

"Jeg har en forventning om, at der vil være politisk forståelse for, at når man putter mange penge i politiet, bliver man også nødt til at finde penge til Kriminalforsorgen," sagde William Rentzmann i oktober i lyset af bandeproblemerne i Kriminalforsorgen.

Når man spørger justitsminister Brian Mikkelsen (K), om besparelserne vil påvirke opgaveløsningen i Kriminalforsorgen, henviser han til, at besparelsen er besluttet af Direktoratet for Kriminalforsorgen som led i den løbende prioritering og effektivisering af opgavevaretagelsen. Det er ikke lykkedes at få ministeren til at uddybe dette svar.

Kriminalforsorgens fængsler har fået frist til 15. december til at meddele direktoratet, hvordan de har tænkt sig at spare pengene. ■

Af Søren Gregersen

Mange syge savner opbakning

Nedslidte kritiserer sygeindsatsen i Kriminalforsorgen. Hver tredje mener, at de kunne være blevet i tjenesten, hvis deres sag var blevet bedre håndteret.

"Jeg blev ikke på noget tidspunkt kontaktet fra nærmeste leder og opefter i systemet i de to år, jeg var sygemeldt. Ingen kontakt. Ingen tilbud. Der blev ikke ringet eller skrevet til mig," lyder en af de personlige kommentarer, som Fængselsforbundet har modtaget i forbindelse med en ny spørgeskemaundersøgelse.

Forbundet har spurgt 72 medlemmer, som har forladt Kriminalforsorgen i 2008 og 2009 med en helbredsbeholdning af afskedigelse, hvordan de oplevede deres sygeforløb. De blev alle fyret på grund af dårligt helbred.

Hos de 35 medlemmer, som har udfyldt spørgeskemaet, er den overordnede holdning negativ. 55 procent er utilfredse med Kriminalforsorgens håndtering, heraf svarer 37 procent, at de er meget utilfredse.

En af de utilfredse udtrykker det på denne måde i undersøgelsen: "Da jeg blev syg, meddelte min læge mig, at der skulle der tages hånd om mig hurtigst muligt, men ledelsen trak det ud i halvandet år, og så var jeg blevet for syg."

En anden skriver: "Jeg er meget ked af og skuffet over i den grad at blive glemt, og at der ikke på noget tidspunkt er blevet tilbudt hjælp eller omsorg."

64 procent af de afskedigede oplevede slet ikke – eller kun i mindre grad – at deres tjenestested viste omsorg og interesse for dem og deres sygdom. Kun 36 procent mener, at der blevet draget omsorg om dem.

Afskedigelser skete ellers ikke med medarbejdernes gode vilje. Havde det været muligt, så ville 77 procent gerne være blevet i deres job i Kriminalforsorgen.

Faktisk mener en ud af tre, at de – helt sikkert eller sandsynligvis – ville være blevet i jobbet, hvis deres sygdomsforløb var blevet håndteret anderledes.

Forsøg på at fastholde den syge

Hvis man gerne vil beholde en syg medarbejder, så kan det være en god idé at drøfte forskellige forslag til, hvordan det kan lade sig gøre. Arbejdsmarkedsstyrelsen anbefaler, at virksomheder undersøger mulighederne for en delvis raskmelding. Altså at den sygemeldte arbejder på nedsat tid i en periode. Eller at man overvejer andre arbejdsfunktioner for den syge.

Til trods for det mener halvdelen af de afskedigede ikke, at der blev drøftet konstruktive forslag, som kunne fremme deres tilbagekomst.

53 procent siger nej til, at nedsat arbejdstid blev drøftet i løbet af sygeperioden. Kun 32 procent svarer ja.

Tilsvarende siger 50 procent nej til, at en anden jobfunktion blev drøftet. Kun 35 procent siger ja.

Og 56 procent siger nej til, at et skånejob blev overvejet. Det siger kun 21 procent ja til.

En af de afskedigede bemærker: "Jeg har kun bitre erfaringer med Kriminalforsorgen i forbindelse med min sygdom og afsked. Fik af en læge at vide, at hvis min arbejdsgiver havde hjulpet mig for eksempel med skånejob, havde jeg sandsynligvis haft det bedre i dag."

En anden skriver: "Jeg havde bedt min leder om mindre belastende arbejde, men det blev afslået, fordi det var for dyrt at have medarbejdere i skånejob."

Skuffende resultater

Formand for Fængselsforbundet, Kim Østerbye, kalder resultaterne skuffende, men han er ikke overrasket.

"Det er desværre det billede, som vi havde af sygeindsatsen i forvejen. Alt for mange sygemeldte overlades til sig selv i Kriminalforsorgen. Kommunikationen med den syge er ofte teknokratisk i stedet for menneskelig. Og muligheden for at fastholde den syge – for eksempel ved at finde en anden arbejdsfunktion – bliver slet ikke udnyttet nok," siger Kim Østerbye.

Han opfordrer Direktoratet for Kriminalforsorgen til at tage fat i alle institutioner: "Man bør indskærpe fra centralt hold, at alle langtidssyge skal have en fair og omsorgsfuld behandling. Vi taler om medlemmer, som for manges vedkommende har lagt hele deres arbejdsliv i Kriminalforsorgen. Der mangler tydeligvis en omsorgskultur mange steder. I en tid hvor social kapital på landets arbejdspladser i høj grad er i fokus, kan det ikke nytte noget at vores arbejdsgiver bliver ved med at sige, at de gør deres bedste, når den ene undersøgelse efter anden viser, at det ikke er tilfældet."

Det er beklageligt

Frederikke Siert, der er specialkonsulent i Kriminalforsorgens sygefraværshenhed, finder det beklageligt, at tidligere medarbejdere står tilbage med en negativ oplevelse af deres sygeforløb.

"Vi er klar over, at medarbejdere kan føle sig overset, når det drejer sig om noget så alvorligt som en afskedigelse. Kriminalforsorgen har i disse år stort fokus på at behandle disse sager så godt og professionelt som muligt, inden for de rammer vi nu en gang har," siger hun.

I spørgeskemaundersøgelser siger 44 procent af de afskedigede, at der ikke

blev holdt en sygefraværssamtale for dem.

Til det siger Frederikke Siert: "Det er Kriminalforsorgens politik, at der skal holdes en tæt kontakt til den sygemeldte medarbejder, for al erfaring viser, at en sygemeldt hurtigere kommer tilbage til arbejdspladsen, hvis der har været kontinuerlig kontakt. Der skal holdes en sygefraværssamtale, når en medarbejder har været syg i mere end 28 dage. Samtalen kan dog undlades eller udskydes, hvis tjenestestedet skønner, at der ikke er behov. Det kan for eksempel være, hvis en medarbejder er meget alvorligt syg."

Hun understreger, at mulighederne for at fastholde medarbejderen bør indgå som en naturlig del af en sygefraværssamtale. Herunder mulighederne for arbejdstilrettelæggelse, omplacering, fleksjob mv.

Hun understreger også, at direktoratet forsøger at forbedre sygeopfølgningen for de langtidssyge medarbejdere: "Personalekontorets sygefraværsenhed har fokus på effektivisering af behandlingen af konkrete sygesager. Enheden vurderer løbende, om behandlingen kan forbedres. Vi har i 2009 iværksat forskellige initiativer på området. Blandt andet revision af sygefraværshåndbogen, gennemgang af de 125 mest syge, fokus på sagsbehandlingstiden. Desuden har vi iværksat et projekt om årsagerne til for tidligt arbejdsophør," siger Frederikke Siert.

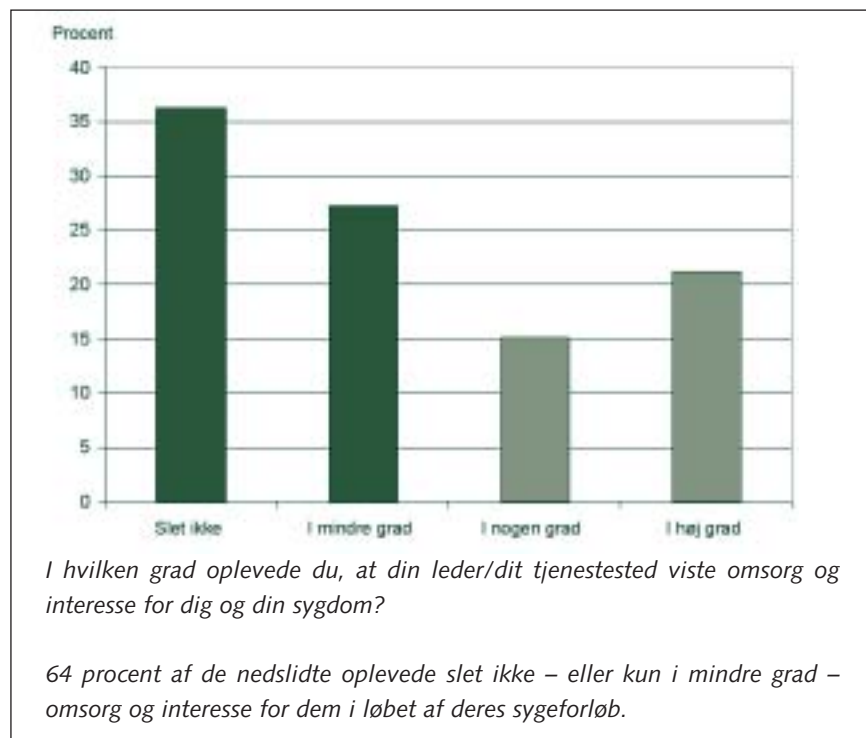
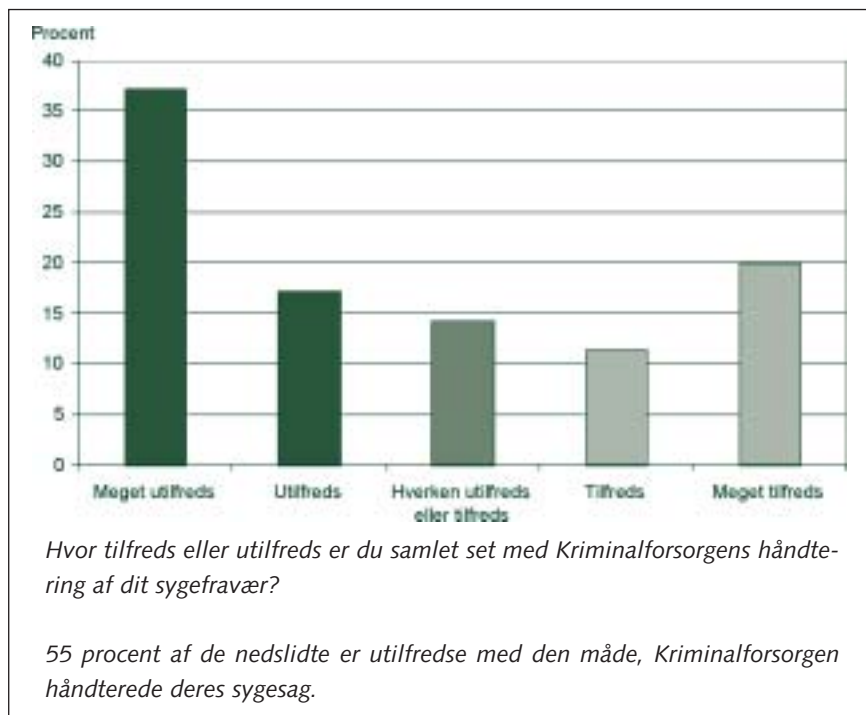
Også positive sygehistorier

Selvom de fleste har en dårlig erindring om deres sygeforløb, så gælder det ikke alle. Der er også medlemmer, som roser Kriminalforsorgens indsats i spørgeskemaundersøgelsen.

En skriver: "Gennem sygdomsforløbet var Kriminalforsorgens indsats upåklagelig." Og en anden skriver: "Jeg fik

stor støtte fra min vagtmester og arrestforvarer." ■

Af Søren Gregersen

HA-afdeling knækkede Lotte

Hvis det stod til 45-årige Lotte Basbøll, så var hun stadig ansat som fængselsbetjent i Københavns Fængsler. I stedet har hun nu udsigt til førtidspension på grund af nedslidning.

Det begyndte med nogle hårde trusler fra de indsatte. Siden blev hun svigtet af ledelsen, og til sidst blev hun fyret. Sådan kan man meget kort beskrive de sidste år af Lotte Basbølls ansættelse i Kriminalforsorgen ifølge hende selv.

Hun er en af de 31 fængselsbetjente, som Kriminalforsorgen har afskediget på grund af nedslidning i 2009.

Men det havde ikke behøvet at gå på den måde, siger den tidligere kollega: "Måske var jeg stadig fængselsbetjent i dag, hvis min sag var blevet håndteret på en anden måde. De har ikke overholdt deres forpligtelser i forhold til mig. Jeg er meget berørt over den manglende interesse, jeg har oplevet fra mine nærmeste ledere og fra fængslets personaleansvarlige."

Hun mener, at en lang række ting gik galt frem til den dag i november 2008, hvor hun fik besked på, at hun blev afskediget.

Problemerne begyndte i afdelingen for negativt stærkt styrende indsatte for

Lotte Basbøll føler, at hun blev svigtet af sin arbejdsplads, da hun var langtidssygemeldt.

HA-rockere. Lotte Basbøll var selv med til at åbne afdelingen i maj 2000.

"Det var spændende rent fagligt at starte noget nyt op. Selvfølgelig var vi også nervøse, men vi havde stor tillid til, at der var styr på det, at der ville være klare retningslinjer, og at der ville være opbakning og supervision fra ledelsens side."

Desværre var alle ikke lige enige om, hvordan reglerne skulle overholdes: "Inspektøren fastslog godt nok, at det var vigtigt, at vi bevarede magten i forhold til de indsatte, men som tiden gik, var det alene de menige medarbejdere, der skulle effektuere reglerne. Det var alle ikke indstillet på. Jeg følte, at vi mistede magten, at de indsatte fik for stort spillerum. De brugte personalets telefon, som det passede dem, og arbejdspligt var helt hen i vejret," siger Lotte Basbøll.

"Jeg forsøgte at følge regelsættet, men det betød, at jeg blev kaldt 'Lotte Regelrytter' og blev presset og truet af de indsatte. 'Jeg pisser på dig,' var der en hang-around, som råbte i hovedet på mig."

Hetzen fortsatte. Og selv om Lotte Basbøll gik til sin leder, så skete der ikke noget.

"En dag skulle en rocker på ledsaget udgang. Han truede os. Det fik min kollega til at bryde sammen. Alligevel bad vores leder os blot om at finde en anden i stedet for at kontakte den indsatte. Jeg lukkede ikke et øje hele den nat, måske ville det blive mig, som skulle på udgang næste dag."

Ved en MUS-samtale i foråret 2006 lagde hun kortene på bordet: "Jeg fortalte, at jeg ikke trivedes. At der ikke skete noget, når vi bad om støtte, og at jeg ville væk fra afdelingen, men jeg fik ikke engang et referat fra samtalen."

"Nu mistede jeg tilliden til, at der sad nogen højere oppe, som tog hånd om os. Jeg blev bange for at gå på arbejde.

Blev syg. Fik ondt i maven. Havde mæridt og fik hjertegalop."

Brød sammen

I november 2006 brød Lotte Basbøll sammen på Bispebjerg Hospital, da hun var på den arbejdsmedicinske afdeling.

"Jeg tror, at jeg fik åbnet for posen. Endelig var der nogle, der lyttede til, hvad jeg havde at sige."

Hun fik efterfølgende at vide af en psykiater, at hun havde fået en belastningsskade, som havde udløst en depression. I december 2006 meldte hun sig syg.

"Derefter hører jeg intet. Først midt i januar 2007 fik jeg et brev fra personalechefen, om at jeg skulle udfylde en varighedserklæring med oplysninger om, hvor længe jeg havde tænkt mig at være syg."

Frem til marts 2007 havde Lotte Basbøll ingen kontakt med arbejdspladsen. Så tog hun selv initiativ til at starte op igen. Det blev en dårlig start: "Jeg skulle lave kontorarbejde, men fik ingen introduktion. Det eneste jeg kunne gøre var at tænde computeren og kigge på den. Jeg troede, at man ville tage hånd om mig. Aftale hvad jeg skulle lave, min arbejdstid og så videre."

I april 2007 havde hun et møde med en leder: "Jeg fik remset vilkårene op. Det var meget formelt. Der var ingen interesse. Jeg følte, at han ikke troede på mig, selvom jeg kendte ham meget godt."

I maj 2007 bliver hun sygemeldt igen. To måneder senere fik hun et brev fra Direktoratet for Kriminalforsorgen med statistik over hendes sygefravær inklusiv barns første sygedag helt tilbage til 1996.

Så går der lang tid uden kontakt. Faktisk ni måneder. Først den 11. april 2008 sker det noget nyt.

"Min psykiater fortæller mig, at Kriminalforsorgen har bedt om en special-

lægeerklæring. Erklæringen blev kun sendt til min psykiater. Ikke til mig. Jeg blev dybt rystet over, at man ikke orienterede mig, men fængslet mente åbenbart ikke, at det var nødvendigt. Jeg blev skuffet – også selv om jeg på dette tidspunkt var klar over, at jeg nok ikke kom tilbage."

I august 2008 bliver der indledt en helbredsbetings afskedigelses sag.

I november 2008 får Lotte Basbøll brev med varsel om, at hun vil blive afskediget.

I december 2008 får hun konstateret kræft.

Sygepension

Heldigvis begynder 2009 bedre end 2008 sluttede. I marts 2009 får hun tildelt kvalificeret svagelighedspension. Pensionen var i første omgang blevet afvist, men på foranledning af Fængselsforbundet blev afgørelsen omstødt. Og måneden efter kommer en endnu bedre nyhed: Hun er kræftfri.

Lotte Basbøll må nu formentlig se frem til en tilværelse som førtidspensionist. Hun konstaterer i dag – tre år efter hendes første sygemelding – at der på intet tidspunkt har været en leder, som har kontaktet hende og spurgt, hvordan hun havde det.

"Ikke en eneste gang. Jeg fik hun formelle skrivelser ind ad brevsprækken. Jeg kan ikke forstå, at man ikke drager omsorg for sit personale. Det menneskelige aspekt. Det er de ikke dygtige nok til."

"Jeg ville blive meget taknemlig, hvis jeg til allersidst kunne få lov, at sende en hilsen til David Jensen fra Fængselsforbundet: Tak for hjælp, støtte og tid. Jeg er meget taknemlig. Uden den støtte havde jeg været lost." ■

Af Søren Gregersen

Bandeproblemer:

Jyderup efterlyser bedre sikkerhed

Det er svært at undgå bande-relaterede problemer i de åbne fængsler. "For vi ved ikke på forhånd, hvem de er!" lyder det fra det åbne fængsel i Jyderup, hvor man har oplevet flere episoder med tæskehold og våbenindsmugling.

De åbne fængsler oplever flere hårdere, banderelaterede indsatte – på grund af pladsmangel på de lukkede fængsler.

Blandt andet på Statsfængslet i Jyderup er der et stigende antal indsatte, der kommer fra bandemiljøerne i København og omegn. Men der følger ikke ekstra ressourcer og bedre sikkerhed med af den grund, forklarer afdelingsformand for Fængselsforbundet på Jyderup, Heidi Olsen:

"Dem, vi har siddende nu, er af en tungere klasse, end vi før har set dem her i de åbne fængsler. Men der er ikke fulgt nogen ressourcer med til at øge sikkerheden. Det mærker man både ved, at isolationscellen stort set altid er fuld – og ved at der er en del stoffer og alkohol rundt om på området," siger hun og tilføjer: "Vi er slet ikke gearede til at håndtere, hvad der måtte komme ind udefra."

Tæskehold på besøg

Afdelingsformanden fortæller, at der har været to episoder med tæskehold, der forsøgte at trænge ind på gangene i Jyderup:

"Den ene gang var det et tæskehold på fem-seks stykker, som trængte ind og angiveligt skulle have fat i en indsat. Der var heldigvis en del personale på arbejdsdagen, som opdagede det og via god

"Vi kan ikke visitere os ud af problemet." Det siger Heidi Olsen, der er afdelingsformand for Fængselsforbundet på Statsfængslet i Jyderup, og sigter til de stigende problemer med banderelaterede indsatte, der ikke er registrerede som en del af rocker- eller bandemiljøet.

dialog havde held med at snakke dem fra det."

Men at denne episode endte fredeligt var rent held og tilfældighed, mener hun: "Under normale omstændigheder har vi ingen chance for at gøre noget, hvis der kommer fem-seks stykker bræsende ind på den måde," siger hun. "Der var for eksempel en anden episode, hvor et tæskehold på et par stykker kom ind på fængselsgangen – men det opdagede personalet bare aldrig."

Vi ved ikke, hvem de er

Ifølge sikkerhedschef i Direktoratet for Kriminalforsorgen, Michael Gjørup, burde de åbne fængsler undgå banderelaterede unge fremover.

"Vi har for flere måneder siden truffet beslutning om, at indsatte som er til-

knyttet rocker- og bandemiljøet ikke skal placeres i de åbne fængsler. Dem som pt. sidder i de åbne fængsler skulle helst ikke have tilknytning eller medlemskab til disse," siger sikkerhedschefen.

Men Heidi Olsen mener, at det er vanskeligt at visitere sig ud af problemet. Det er nemlig kun de indsatte, der med sikkerhed er banderelaterede, som er registreret.

"Vi ved ikke på forhånd, hvem de er. Vi kan ikke gardere os imod supporters og andre, der kan være tilknyttet bandemiljøet uden at være registreret," siger hun og understreger, at det skaber frustration og utryghed blandt personalet: "Det er jo ikke til at vide, hvad de kan være bevæbnet med." ■

Af Andreas Graae

Bandeproblemer:

Er du med os eller mod os?

I Statsfængslet i Nyborg bliver nye indsatte spurgt om deres bandetilhørsforhold af de øvrige indsatte.

"Vi har et kæmpeproblem, når hårdkogte kriminelle bestemmer afsoningsforholdene i et lukket fængsel," sådan siger Bo Sørensen, der er afdelingsformand for Fængselsforbundet i Statsfængslet i Nyborg.

Det er angiveligt sådan i fængslet, at nye indsatte bliver spurgt af de øvrige indsatte om, hvilken bande de støtter – også selvom den nye ikke kommer fra bandemiljøet.

Og det gælder om at svare rigtigt: "Vi havde et groft overfald på en ny indsat. Han havde åbenbart valgt forkert. Det er ret uhyggeligt for nye indsatte ved ikke nødvendigvis, hvilken gruppe spørgeren kommer fra. Det kan være et svært spørgsmål at svare på. Vi har for eksempel forskellige grupperinger inden for indvandremiljøet," siger Bo Sørensen.

Han mener, at de indsatte på den måde bestemmer over afsoningsforholdene i fængslet: "Og det bør være samfundet, der træffer den beslutning. Ikke de indsatte," siger afdelingsformanden.

Problemet kommer særligt til udtryk på de afdelinger, som ikke på forhånd er forbeholdt den ene eller anden gruppe af indsatte.

"Vi oplever, at banderegimet er rykket ind på de almindelige afdelinger. Det betyder, at indsatte, som ikke har en bandefortid, bliver tvunget til at tage stilling til deres forhold til bandekonflikten."

Men hvordan løser man problemet?: "Ja, det er et godt spørgsmål, for vi kan ikke sætte alle ind på bandeafdelingen. Det man kunne gøre var at dele vores

"Vi oplever, at banderegimet er rykket ind på de almindelige afdelinger. Det betyder, at indsatte, som ikke har en bandefortid, bliver tvunget til at tage stilling til deres forhold til bandekonflikten," siger Fængselsforbundets afdelingsformand på Statsfængslet i Nyborg, Bo Sørensen.

fire fællesskabsafdelinger op til otte. Samtidig bør der være bedre mulighed for at fjerne dårlige indsatte. Det var et redskab, vi brugte under rockerkrigen for nogle år siden. Desuden bør normeringen øges. Det er brug for flere på vagt, så vi bedre kan undgå overfald," siger Bo Sørensen. Han er bekymret for

den fremtidige personalesituation i lyset af, at fængslet skal spare otte millioner de næste to år:

"Nedskæring på bemanning og sikkerhed er i hvert fald ikke den rigtige vej at gå i den nuværende situation." ■

Af Søren Gregersen

Lømmelpakke vedtaget trods protester

Regeringens lømmelpakke blev vedtaget i slutningen af november. Der var ellers kritiske røster imod loven ved en høring på Christiansborg.

Den nye lømmelpakke har måske allerede haft sin effekt, når dette nummer af Fængselsfunktionæren kommer på gaden.

Pakken blev nemlig vedtaget den 26. november med klimatopmødet i København i tankerne. Klimapolitikerne skal helst holde topmøde uden at blive forstyrret af alt for meget ballade.

Med lovpakken får politiet blandt andet mulighed for at idømme aktivister, der hindrer politiets arbejde, 40 dages fængsel allerede første gang de anholdes. Tidligere resulterede den slags kun i en bøde.

Ved en høring i Folketinget før loven blev vedtaget, var holdningen ellers, at man burde droppe loven. Det var i hvert fald stemningen hos de fleste af deltagerne.

Fængselsforbundets formand Kim Østerbye sad med i panelet ved høringen. Han gav udtryk for, at Kriminalforsorgen i forvejen har svært nok ved at finde pladser til indsatte: "40 dage lyder måske ikke af så meget – men en almindelig voldsdom er typisk på 30 dage – og dem har vi svært nok ved at finde hurtige pladser til," sagde han fra talerstolen.

Han pegede også på, at Kriminalforsorgen i øjeblikket er under pres som følge af våbenloven og bandepakken: "Faktisk er arresthusene så fyldte, at vi har været vidner til, at politiet er gået forgæves med anholdte, de gerne ville tilbageholde. Politiet har ikke kunne finde en eneste plads," sagde Kim Østerbye.

Han var ikke alene om at kritisere lovstramningen. Flere deltagere på høringen pegede på, at lovpakken giver ordensmagten meget brede muligheder for at fængsle folk.

Retsordfører for Socialdemokraterne, Karen Hækkerup, sagde: "Vi er meget skeptiske. Vi er blandt andet bekymret for, at loven kommer til at ramme for bredt. At det kommer til at ligne knivloven, hvor man kom til at fange de forkerte fisk."

Chefpolitiinspektør Per Larsen, advokat Leo Lybæk Hansen og Kim Østerbye ved høringen i Folketinget den 10. november 2009.

Tilsvarende sagde sociolog René Kar-pantschof fra Københavns Universitet: "Hel-lere at et par skyldige undgår straf, end at mange uskyldige frihedsberøves og på sigt svækker befolkningens tillid til retssikkerhe-den. Man kan ikke løse konflikterne med tåregas og andre skærper. Det viser erfaringen. Der er ikke kommet færre konflikter de senere år, selvom der er kommet flere strafs-kærper."

Bedstemødre foran Brorson Kirke

Kim Østerbye mente også, at det er proble-matisk, at Kriminalforsorgen fremover skal tage imod almindelige borgere, som har del-taget ved demonstrationer.

"Personalet i Kriminalforsorgen er profes-sionelle medarbejdere, der naturligvis opfylder de krav politikerne stiller, men vi har over-ordentlig svært ved at arbejde med bedste-mødre, der har lavet sit-down-strejke foran Brorson Kirke, skraldemænd, der blokerer Vestforbrændingen eller hidsige sygeplejer-sker, der vil have mere i løn. Det er ikke det, vi er uddannet til. Lad os gøre det vi er bedst til – sørge for at holde de farlige forbydere væk fra gaden," sagde han.

Der var dog også fortalere for loven ved høringen. En af de varmeste fortalere var – nok ikke overraskende – chefpolitiinspektør Per Larsen fra Københavns Politi.

"Jeg ser ingen grund til bekymring for, at der kommer til at ske overgreb på befolkning-en. Det er kun i nogle situationer, at der bli-ver brug for at benytte skærperne af loven. For eksempel, når der er nogen som begår

hærværk i nærheden af en demonstration," sagde politiinspektøren. ■

Af Søren Gregersen

Lømmelpakken (også kaldet uropakken) – blev vedtaget den 26.11.09 Pakken indeholder blandt andet:

Aktivister, der hindrer politiets arbej-de, skal have fængselsstraffe på op til 40 dage allerede første gang de anholdes. Tidligere blev der idømt bø-der.

Politiet får lov til at frihedsberøve mennesker administrativt i op til 12 timer, mod 6 timer tidligere.

Også personer, der ikke deltager direkte i optøjerne, men som befinder sig i området, kan anholdes og straf-fes med fængsel i op til 40 dage.

Markant forhøjelse af bøder for visse overtrædelser af ordensbe-kendtgørelsen, der er egnet til at forstyrre den offentlige orden.

Politiet skal bruge mere mobilt videoudstyr og videodokumentation, når der i et område sker grov forstyrrelse af den offentlige ro og orden.

De unge vil hellere i fængsel

Unge indsatte opfatter fængslet som et ferieophold, mens ophold på sikrede institutioner i højere grad opleves som en straf, viser ny undersøgelse. Konklusionen overrasker ikke Fængselsforbundet.

Når unge kriminelle under 18 år straffes for en forbrydelse, og der ikke er plads til dem på de sikrede institutioner, bliver de placeret i fængslerne. Det opfatter de imidlertid ikke som en straf – men snarere som en ferie og et pusterum fra hverdagen.

Det er konklusionen på en interviewundersøgelse af 14 kriminelle unge, som Inge Bryderup, der er forsker ved Danmarks Pædagogiske Universitetsskole, har lavet.

Forbundssekretær i Fængselsforbundet, Ina Rasmussen, er ikke overrasket over undersøgelsens resultat: "I fængslerne er der markant lavere personaledækning end på de sikrede institutioner. Derfor bliver de unge i højere grad overladt til sig selv. Det er nok derfor, at de unge hellere vil sidde i fængsel," siger hun.

Samtidig sidder de unge i gennemsnit kun en uge i fængsel, inden de rykker videre til en sikret institutionsplads: "Det kan også være med til, at de unge foretrækker fængsel frem for sikrede institutioner. Når man kun sidder nogle få dage i et fængsel, så er det måske ikke så slemt," siger Ina Rasmussen.

Men det er et problem: "Hvis de oplever deres straf som en ferie, så er der noget grundlæggende galt. Man kan ligefrem være bekymret for, at det positive indtryk af Kriminalforsorgen ansporer dem til at begå kriminalitet igen. De

unge skal tværtimod følges tæt, hvis de skal føle, at de bliver straffet. Og der skal være personale, som er særligt uddannede til at tage hånd om dem, så de kommer videre i livet," siger hun.

Inge Bryderup er enig: "Når man sætter en ung i fængsel eller på en sikret institution, gælder det om at få personen ud af den kriminelle løbebane. Når de unge oplever det at være i fængsel som afslapning, så er det ikke tegn på, at det hjælper dem videre. Det er samtidig et udtryk for, at de har levet et uforudsigeligt og meget presset liv," siger hun.

Inge Bryderup fortsætter: "Det er imidlertid spørgsmålet, om det er straf, de unge har brug for. Min undersøgelse viser, at der for alle de unges vedkommende som udgangspunkt er tale om sociale problemer og om en opvækst i socialt udsatte familier med mangelfulde ressourcer. Det bedste middel mod ungdomskriminalitet er tidlig indsats. Det viser denne undersøgelse, og det samme viser al international forskning."

Ifølge Danske Regioner er der syv sikrede institutioner i Danmark med i alt

121 pladser. I 2008 blev 843 unge anbragt i institutionerne. Samme år manglede der pladser til 181 unge. De kom i stedet i fængsel. ■

Af *Andreas Graae*

Zaid vil gerne i fængsel igen

"Jeg har ikke taget fængsel som en straf, men lidt som en ferie. Jeg havde det sjovt derinde. En gang imellem har man brug for en pause, og det er det bedste sted, man kan komme hen og holde pause. Lige nu tænker jeg også, jeg godt kunne tænke mig at komme derind og sidde bare en måneds tid uden at komme ud. Derinde er der ikke nogen, der ringer til dig. Derinde ved du, hvad du skal – nemlig ingenting," siger 18-årige Zaid i interviewundersøgelsen.

Inge Bryderups undersøgelse udkommer som bog den 14. december 2009 på Forlaget Klim under titlen "Ungdomskriminalitet, socialpolitik og socialpædagogik – biografiske interviews med unge om straf og behandling."

S og SF vil reformere Kriminalforsorgen

Ny teknologi, mere uddannelse og færre gengangere i fængslerne. Socialdemokraterne og SF står på spring med nye forslag til at forbedre Kriminalforsorgen.

Straf skal virke!, mener Socialdemokraterne. Derfor ønsker de at nedbringe antallet af personer, der efter afsoning falder tilbage i kriminalitet fra de nuværende 60 procent til 50 procent i 2012 – og få tallet helt ned på 40 procent i 2016.

For at nå dette ambitiøse mål foreslår Socialdemokraterne i oplægget "Straf der virker" at etablere et forpligtende samarbejde mellem Kriminalforsorgen og hjemkommunen. Socialdemokraternes retsordfører, Karen Hækkerup, forklarer, at det skal være en realistisk kontrakt, som sætter mål for den enkelte indsatte om blandt andet uddannelse, erhvervs kurser og behandling:

"Når der er en kontrakt, er der et mål at stile efter. Det er klart, at de ting, der står i kontrakten, skal finansieres. For kontrakten skal ikke være et blålys, men en realistisk slagplan for, hvordan den indsatte resocialiseres."

Samtidig er SF ude med mange lignende budskaber i et nyt oplæg. De har ligesom nabopartiet fokus på at nedbringe gentagelses kriminaliteten, hvilket ifølge retsordfører Karina Lorentzen skal ske gennem bedre straf og mere helhedstænkning.

"Kriminalforsorgen er et af mine hjertebørn. Allerhelst vil SF have en kriminalforsogsreform. Politiet har fået sin, og nu mener vi, turen er kommet til Kriminalforsorgen," siger hun.

Smileys til arbejdsmiljøet

Med til SF's helhedstænkning hører ikke

"Der er brug for 'Straf der virker' for at give Kriminalforsorgen endnu bedre muligheder for at få kriminelle ud af kriminalitet. En væsentlig ændring er vores ambitiøse mål om færre gengangere i fængslerne," siger Socialdemokraternes retsordfører, Karen Hækkerup.

kun de indsatte og deres familier, men også arbejdsforholdene for de ansatte.

"Vi synes, at nedslidningen af personalet og besparelserne i Kriminalforsorgen er et kæmpeproblem. Det er et fokuspunkt for os, for vi tror på, at glade og tilfredse medarbejdere med et fornuftigt arbejdsmiljø yder en bedre resocialisering," siger Karina Lorentzen og fortsætter:

"Jeg har mødt mange entusiastiske medarbejdere i Kriminalforsorgen, som hver dag yder et kæmpe arbejde trods alle mulige begrænsninger ressource- og rammemæssigt. De skal hjælpes på vej."

Retsordføreren foreslår at etablere en

smiley-ordning, der kan tage temperaturen på arbejdsmiljøet i Kriminalforsorgen:

"Vi forestiller os, at en smiley-ordning i forhold til arbejdsmiljøet kan starte en proces i Kriminalforsorgen. Vi må ikke ignorere, at ansatte har det skidt. Vi har ikke råd til det, hverken menneskeligt eller økonomisk, for det koster rigtig mange penge, når en ansat forlader arbejdsmarkedet i utide."

Hun understreger, at ordningen ikke skal bruges til at udstille tjenestesteder eller personer: "Det er vigtigt at sige, at det ikke handler om at straffe eller udstille hverken ledere eller medarbej-

dere, men et ægte ønske om at bruge den viden fremadrettet på at gøre tingene bedre."

Forbedret uddannelse

Socialdemokraterne er enige i, at der er behov for at styrke arbejdsmiljøet for at undgå nedslidning af personalet. De mener, at der er behov for langt mere supervision og efteruddannelse for de ansatte – ligesom der skal være mange flere uddannelsesstilbud til de indsatte:

"Fængselsfunktionærer skal i dag bestride mange opgaver, der ligger inden for andre professionelles fagområder. Vores mål er, at 50 procent af de ansatte er opsynspersonale, mens den

anden halvdel er personale med mere udviklingsorienterede funktioner," siger Karen Hækkerup og peger på, at det kunne være lærere, psykologer eller socialrådgivere, men også fængselsbetjente med relevant efteruddannelse.

Teknologi skal gøre fængsler narkofri

Socialdemokraternes retsordfører vil desuden erklære krig mod stoffer i fængslerne – men uden at ødelægge den gode relation mellem indsatte og personale.

"Vi går ikke ind for obligatorisk hulrumsundersøgelse af alle indsatte og deres gæster. Vi foreslår i stedet, at vi i

højere grad anvender teknologi som scannere, der advarer om, hvem der kan have indsmuglet stof, og så er det dem, der skal undersøges," siger hun.

På samme måde, ønsker SF at indrette fængslerne bedre efter den nye situation med bandemedlemmer. Karina Lorentzen vil gerne have, at de kan afsone på almindelige vilkår, men på mindre afdelinger:

"Jeg har ikke de vises sten til, hvordan det skal indrettes. Derfor foreslår vi jo netop også, at et udvalg skal se på, hvordan vi kan indrette vores fængsler på at håndtere denne nye situation. Formålet er at resocialisere, men også at skabe en tryghed for de ansatte. Jeg har hørt, at Hells Angels i Vestre Fængsel er blevet et selvstændigt chapter. Hvis det passer, er jeg bekymret, og vi må gøre noget."

Lappeløsninger eller reformer

Karina Lorentzen indrømmer, at der er langt til målet for de forslag både S og SF har stillet.

"Det udspil, SF har lavet, afspejler en række 'lappeløsninger', indtil vi har fået en analyse af, hvad der skal til for at lave en reform," siger hun og fortsætter:

"Jeg mener, det er en satsning, vi ikke kommer uden om. Det koster i starten, ja, men på sigt tjener vi mange penge, når vi sparer på politi, domstole, fængsler, erstatninger, forsikringselskaber og så videre – når vi får flere ud på den rigtige side af loven."

Det er nu op til de politiske partier på Christiansborg at tage stilling til, om der skal arbejdes videre med en reform af Kriminalforsorgen. "Det er et større arbejde, som ikke umiddelbart kan iværksættes, men som jeg virkelig gerne så blev en del af et kommende regeringsgrundlag," siger Karina Lorentzen. ■

Af Andreas Graae

"Vi må ikke ignorere, at de ansatte har det skidt. Vi har ikke råd til det menneskeligt eller økonomisk, for det koster rigtig mange penge, når en ansat forlader arbejdsmarkedet i utide," siger SF's retsordfører, Karina Lorentzen, som foreslår en smiley-ordning til arbejdsmiljøet i Kriminalforsorgen.

Trivsel og ledelse i top på Mors

I Arresthuset i Nykøbing Mors indstillede et enigt personalekorps arrestforvarer Hans Peter Geip til årets personaleleder i staten.

Arresthuset midt i Limfjorden hentede nogle af de bedste resultater hjem både i trivselsundersøgelsen og lederevalueringen i 2008. Arrestforvarer Hans Peter Geip mener, at det hænger sammen med en lang tradition for godt personalesamarbejde i arresten.

Personalet er til gengæld mere tilbøjelige til at give ham æren. Derfor indstillede arrestens 11 fængselsbetjente ham til årets personaleleder i staten, hvor han blev nomineret sammen med 17 andre ledere.

"Det var da selvfølgelig rart – for det var jo et enigt personale, som havde besluttet at indstille mig til det," fortæller Hans Peter Geip. Han havde det dog lidt svært med al den pludselige opmærksomhed: "Men det måtte jeg jo bide i mig. Jeg kunne mærke på personalet, at de var blevet skuffede, hvis jeg ikke var taget til København og fået blomster og anerkendelse".

Arrestforvareren mener, at der er mange ting, som gør Arresthuset i Nykøbing Mors til et godt sted at være:

"Der har altid været et godt personalesamarbejde her i arresten. Noget af det er nok størrelsen. For når der ikke er flere end 13 indsatte ad gangen – hvor vi kender mange af dem godt – så lærer man både dem og hinanden rigtig godt at kende. På den måde kommer man tættere på hinanden."

Hans Peter Geip understreger, at det er vigtigt at give personalet plads: "Hvis ikke man giver personalet noget råderum, så dør det ud. Det er en helhed, hvor alle respekterer hinanden, og alle

"Arrestforvarer Hans Peter Geip fra Arresthuset i Nykøbing Mors var sammen med 17 andre ledere med i opløbet om at blive årets personaleleder i staten. Prisen blev uddelt på Personalestyrelsens konference "Energi til det personlige lederskab" den 4. november 2009.

har lov til at sige og gøre, hvad de vil – men i sidste ende står man sammen. Jeg tror, det er med til at gøre arresten til et godt sted at være."

"Det blir' ikke bedre"

Det var tillidsmanden i arresthuset, Henrik Sørensen, som indstillede sin arrestforvarer til at blive årets personaleleder. Han forklarer, at man altid kan komme og tale med Geip – om alting.

"Vi har et utroligt godt samarbejde i personalet heroppe. Vi kan altid komme til arrestforvareren – og tale både arbejde og privat. Han har et roligt væsen, som gør, at man har tillid til ham. Så folk

er ikke bange for at være her, uanset om det er indsatte eller ansatte."

Henrik Sørensen kan faktisk ikke finde en eneste dårlig ting at sige om sin arbejdsplads: "Jeg ved ikke engang, om det kan blive bedre. Vi snakker sammen om alt simpelthen. Vi bruger ikke tiden på at udfylde en masse formularer for at få sat tingene på plads – det er noget, vi ordner over en kop kaffe." ■

Af Andreas Graae

Ny forening vil øge fokus på posttraumatisk stress

En nystiftet forening vil hjælpe danskere, der er ramt af posttraumatisk stress. Det gælder også fængselsbetjente, der lider af stress efter overfald eller trusler.

Nu skal vilkårene forbedres for de mennesker, der lider af PTSD, også kaldet posttraumatisk stress. Det er formålet med Danmarks første PTSD-forening, som blev stiftet i slutningen af september i Vejle.

Foreningen er stiftet af personer, der i deres arbejde har med PTSD at gøre, og personer der selv lider af sygdommen. Formålet er at forbedre vilkårene for de mennesker, der har PTSD og deres pårørende. Det skal ske ved at indsamle relevant viden og forskning om sygdommen og videreformidle den til brugere og behandlere.

På den måde ønsker foreningen at øge den politiske opmærksomhed om sygdommen og dens konsekvenser.

I foreningens bestyrelse sidder tidligere fængselsbetjent Frank Henriksen, som selv er diagnosticeret med PTSD: "Da jeg blev ramt af sygdommen, følte jeg mig meget alene. Folk vidste ikke, hvad jeg fejlede. Derfor ønsker vi med foreningen at skabe mere fokus på sygdommen, både politisk og behandlermæssigt," siger han.

Man skønner, at fem procent af alle mænd og ti procent af kvinder i Danmark vil opleve at få PTSD i løbet af livet. Ud af disse vil 20 procent udvikle kronisk PTSD.

For Frank Henriksens vedkommende blev PTSD udløst af tre 15 timersvagter i træk med vold, trusler og konflikter og en efterfølgende kritik fra overordnet side i Fængslet Kærshovedgård.

Han blev senere fyret på grund af sygdom og er i dag som 42-årig førtidspensioneret. Han har kæmpet en lang kamp for at få sin sygdom anerkendt som arbejdsskade. Han mener, at den nye forening er yderst relevant for fængselsbetjente.

"PTSD rammer ikke kun flygtninge og krigsveteraner, men også politibetjente og andre. En hverdag med trusler og magtanvendelser gør, at mange fængselsbetjente får PTSD," siger Frank Henriksen.

Lokalforeninger over hele landet

Foreningen vil ud over oplysningsarbejde etablere lokalforeninger, hvor syge og deres pårørende kan mødes. Målet på længere sigt er at oprette lokalafdelinger i samtlige store provinsbyer.

Frank Henriksen mener, at det er vigtigt for foreningen at have mange lokalafdelinger: "Hvis man ikke har en afdeling tæt på sig, magter man ikke at tage af sted, når man har PTSD."

Indtil da har stressramte mulighed for at dele personlige beretninger på foreningens hjemmeside.

Her beretter en tidligere Falckredder for eksempel om et sygdomsforløb, hvor han først fem år efter en alvorlig ulykke bliver diagnosticeret med PTSD. På samme måde skriver en tidligere udstationeret politimand om sine krigsoplevelser som senere udløser sygdommen.

På hjemmesiden er der desuden samlet informationer om sygdommen, herunder symptomer, behandling, råd og vejledning samt links til andre relevante sider.

"Jeg manglede et samlet sted, hvor man kunne finde informationer. Når man er syg orker man ikke at skulle trave hele internettet rundt for at finde informationer en masse forskellige steder," siger Frank Henriksen. ■

Af Nina Bergstedt

Tidligere fængselsbetjent Frank Henriksen har været med til at stifte en ny forening for PTSD-ramte i Danmark.

PTSD

PTSD er en forkortelse for "Post Traumatic Stress Disorder", eller på dansk "Posttraumatisk belastningsreaktion". Det er en psykisk lidelse, som kan udvikles efter en voldsom, traumatiserende oplevelse. Det kan være efter krigsoplevelser, bilulykker, overfald, trusler på livet eller grov mobning på arbejdspladsen.

Læs mere på www.ptsdforeningen.dk

Nye uniformsregler

Kriminalforsorgen strammer uniformsreglerne. Tørklædet er dømt ude. Det samme er store tatoveringer og piercinger. Til gengæld skal slipset være synligt.

Det uniformerede personale rundt om på landets tjenestesteder kan se frem til at få strammet reglerne for deres valg af påklædning.

Fra 15. december er Kriminalforsorgens uniformscirkulære nemlig ændret. Det betyder, at de i forvejen detaljerede påklædningsbestemmelser skærpes yderligere.

Fremover må der ikke længere bæres politiske eller religiøse smykker. Samtidig understreges det, at cappen er den eneste hovedbeklædning, som må bæres.

Muslimske kvindelige fængselsbetjente må altså ikke bruge tørklæde sammen med uniformen. Det er en politisk beslutning, som ikke er truffet af Direktoratet for Kriminalforsorgen.

Stramningen går også ud over smykker med et kors eller andre religiøse eller politiske symboler. Der er godt nok allerede et lille kors i etatsmærket på uniformen, men det får lov at blive, hvor det er.

"Vi har i hvert fald ikke planer om at ændre etatsmærket," siger personalechef i Direktoratet for Kriminalforsorgen, Liselotte Bering Liisberg.

En anden stramning er, at slipset nu skal være synligt, når det som påskrevet bæres i vinterhalvåret. Det vil sige, at pulloveren skal være lynet ned, så slipset kan ses.

Desuden indskræpes det, at der ikke må være uniformsmærke på slipseholderen, hvis der er et uniformsmærke på

Fremover skal slipset altid kunne ses. Det fremgår af det nye uniformscirkulære.

Denne tildækning af slipset er ikke tilladt fremover.

fængselsbetjentens slips. Hvis der derimod ikke er uniformsmærke på slipset, så skal der være uniformsmærke på slipseholderen.

Formand for Fængselsforbundet, Kim Østerbye, er ikke begejstret for stramningerne: "Det tjener alene til ledelsens inspektion af de ansatte. Den slags kontrolforanstaltninger er ikke vejen frem for tillid og samarbejde ude i institutionerne," siger han.

Store tatoveringer ikke ønskværdige

Også i forhold til tatoveringer og piercinger er reglerne blev præciseret. Det fremgår af en ny vejledning til uniforms-cirkulæret.

Her står det blandt andet, at "tilstedeværelsen af synlige større rockerlignende tatoveringer på hænder, arme, hals og hoved samt piercinger i næse, mund og øjenbryn er ikke ønskværdig".

Det understreges altså, at det især er de store tatoveringer, som er uglesete. Og i forhold til piercinger, er det altså især dem, der sidder i næse, mund og øjenbryn, som er uønskede.

Argumentet for stramningen er, at fængselsbetjentene skal overholde det såkaldte dekorum-krav. Dekorum betyder sømmelighed på latin, og kravet fremgår af tjenestemandens lov. Det står i lovens § 10, at tjenestemanden skal "vise sig værdig til den agtelse og tillid, som stillingen kræver".

I den nye vejledning fremgår det desuden, at reglerne er fastsat af hensyn til Kriminalforsorgens omdømme. Man mener altså, at tatoveringer og piercinger skader omdømmet, og at de "indgår i den samlede vurdering af, om man kan findes egnet til at bestride hvervet som fængselsbetjent."

Det er ledelsen på det enkelte tjenestested, som skal foretage denne vurdering.

Det er i fremtiden ikke tilladt for personalet at bære smykker med et kors eller andre religiøse symboler, men korset i etatsmærket får lov at blive, hvor det er.

Kim Østerbye er kritisk: "Jeg synes, det er en fuldstændig håbløs situation at sætte ledere og medarbejdere i. Hvordan skal lederen vurdere, hvornår en medarbejders tatovering er rockerlignende, og hvornår den ikke er det?" spørger han.

Og hvis man undlader at aflevere uniformen tilbage, når man fratræder, så kan Kriminalforsorgen anmode fogedretten om at foretage en fogedforretning. ■

Af Søren Gregersen

Fogedforretning, hvis man glemmer

Det fremgår desuden af det nye cirkulære, at fængselsbetjente under uddannelse skal bære uniform.

En blandet fornøjelse

Grønlandske anstaltsbetjente på prøve, der i forbindelse med deres uddannelse skal udstationeres to måneder på Anstalten ved Herstedvester, tilbydes under deres ophold på vestegnen en tjenestebolig i meget dårlig stand. En bolig der fremstår nedslidt og kun med den allermost nødvendige vedligeholdelse.

Anstalten ved Herstedvester modtager flere gange om året anstaltsbetjente på prøve som et led i deres uddannelse. Grundet den store afstand hjemmefra er de nødsaget til at bosætte sig midlertidigt i Danmark, i Albertslund. Her stiller Anstalten en bolig til rådighed for de nye kollegaer.

Forfald i frit fald

Tjenesteboligen fremstår dog i en så dårlig stand at den nærmere sig stadiet "ikke beboelig". I køkkenet er der et viktualierum med frit udsyn til grunden (læs jorden) midt i gulvet. Køkkenelementerne er gamle og udpinte. Flere steder i boligen er der pålagt gulvtæpper, som er plaget af pletter og skjolder. Vinduerne i boligen er gamle ét-lags ruder med forsatsruder, der et enkelt sted er knust og glasskårene ligger blot i karmen...

Kan man være det bekendt

Man må jo spørge sig selv om hvilket billede de grønlandske anstaltsbetjente på prøve danner sig af en samarbejdende anstalt i Danmark. Føler de sig velkomne? Eller ser de sig selv som et "nødvendigt onde? Burde Kriminalforsorgen ikke

Maritha Platou og Arruttaq Qujaukitsoq foran Anstalten ved Herstedvester.

prioritere forholdene man byder gæster i eget hus højere?

Kan man være de meget ringe forhold i tjenesteboligen bekendt?

Langt hjemmefra

Anstaltsbetjent Maritha Platou var i forsommeren 2009 udstationeret til Anstalten ved Herstedvester. Hun var så heldig, at hendes mand anstaltsbetjent Arruttaq Qujaukitsoq af anstaltens ledelse og ledelsen i Grønland, havde fået tilladelse til at følge sin kones udstationering, blot han varetog almindelig tjeneste i anstalten under hendes uddan-

nelsophold. Da de begge var af sted hjemmefra faldt valget om at medbringe deres datter på 5 år helt naturligt. De havde dog ikke forventet at skulle tilbringe 2 måneder i en bolig med så ringe en stand. Afstanden følte derfor, for den lille familie endnu større. Anstaltsbetjent Arruttaq Qujaukitsoq forventede nu ikke det store, da han selv havde oplevet boligforholdene på egen krop i 2007, under hans egen udstationering. "Det var langt værre, end det er nu," siger Arruttaq Qujaukitsoq, men er alligevel ikke tilfreds med forholdene af den grund.

Valget, at medtage deres datter til opholdet i Danmark, skaber dog en vis fortrydelse for Maritha Platou, da hun oplever boligens tilstand som et uvenligt miljø at tilbringe tid sammen med børn. Set med forældrenes øjne, er boligen da også tæt på en hygiejnemæssig katastrofe. "Alt er bare gammelt," siger Maritha Platou og påpeger at der ikke fandtes rengøringsartikler ved deres ankomst, så det ikke var muligt at bringe boligen i en tilfredsstillende rengjort tilstand.

En oplevelse

På trods af boligforholdene oplevede anstaltsbetjent Maritha Platou sit ophold i anstalten som særdeles givtigt. Hun mødte en udpræget professionalisme hos de kollegaer hun arbejdede sammen med. Hun havde alle sine vagter med den praktikvejleder hun var blevet tilknyttet og følte derfor endnu mere, at man tog hendes ophold seriøst. "Jeg synes det har været en oplevelse. Det er meget anderledes end i Grønland," siger Maritha Platou.

Hun sidder da også tilbage med en oplevelse af, at introduktion til danske arbejdsmetoder har skubbet til hendes egne tanker og ideer omkring arbejdet med indsatte, som resulterer i at hun agter at forsøge at implementere disse ideer i praksis på Grønland.

Maritha Platou havde forinden turen mod Danmark hørt adskillige rygter om Anstalten ved Herstedvester, blandt andet omkring de mange postulater pressen har bragt og "Kammeradvokatsagen". Hun tilkendegiver dog at ingen af disse rygter har hold i den virkelighed, hun har mødt i Anstalten - tværtimod. "Jeg er blevet taget godt imod af alle på anstalten og jeg føler, man virkelig kan regne med sine kollegaer på Herstedvester," siger Maritha Platou. Ud over en forbedring af boligforholdene ville

hun også ønske at uddannelsesstiden i Danmark havde været længere, da hun finder at de 2 måneders udstationering er for lidt. ■

Af Michael Meisner

Maritha Platou på afdelingstjeneste i anstalten.

Der er frit udsyn til jorden fra køkkenet. Man skal vist have en særdeles god vilje, for at sætte lighedstegn til hotellignende standard?

Et tæppe i boligen, der er hårdt ramt af pletter og skjolder.

Herstedvesterafdelingen rundede de 70 år

Forbundsformand Kim Østerbye holder tale ved receptionen.

Fængselsforbundets Herstedvesterafdeling rundede fredag den 30. oktober 2009 de 70 år som lokalafdeling. Dagen blev, traditionen tro, fejret med den obligatoriske reception om eftermiddagen efterfulgt af en yderst fornøjelig fest for afdelingens medlemmer samme aften.

Ved receptionen tog formand John Rasmussen og den resterende afdelingsbestyrelse vel imod de mange gæster, der havde valgt at lægge vejen forbi fængslet på Vestegnen. Blandt de fremmødte var mange ansatte, anstaltens topledelse og flere pensionerede medlemmer samt repræsentanter fra samarbejdende organisationer.

Fagforeningstemaer

I sin tale ved receptionen kom afdelingsformand John Rasmussen ind på flere emner. "Den linje, som går gennem foreningens

virke er jo først og fremmest de helt naturlige fagforeningstemaer som løn og ansættelsesvilkår, herunder tjenestens tilrettelæggelse samt uniform som en vigtig del, og personalepolitik, som i gamle dage bare hed noget andet," sagde John Rasmussen. Han kunne i øvrigt konstatere, at disse temaer stadig er aktuelle den dag i dag, og at der derudover er sket en stor stigning i antallet af de arbejdsskadesager, som foreningen sagsbehandler for medlemmerne.

Trods den festlige anledning kommenterede John Rasmussen også på de seneste års altoverskyggende begivenheder. Han nævnte, at de personalesager der har været, har haft så store menneskelige omkostninger for mange kolleger, at de fleste slet ikke kan for-

stå det, mens andre nok bare ikke vil forstå det.

Han kunne konstatere, at det giver mening at have en forening, som - når man kommer ud for så massivt et angreb som tilfældet har været - så rykker tættere sammen. Så ud fra et foreningsmæssigt synspunkt, så går man betydeligt styrket ud af sådan en situation. "Men der har bare en meget høj pris at betale. Det vil jeg ikke lægge skjul på. Og det er derfor, at vi nu skal til at finde ud af, hvordan vi kan få afrundet den del af historien - på en måde der er tilfredsstillende for os," sagde John Rasmussen.

Afdelingsformanden henviste til den snarlige afslutning på hele kammeradvokatsagen, men udtrykte sin bekymring for, hvorvidt alle

Taylor, Hans Jørgen Engbo og John Rasmussen taler om anstaltens historie.

Selvom de senere års begivenheder i anstalten var et af samtaleemnerne, var eftermiddagen præget af en meget festlig stemning.

reelt har viljen til at sætte alle kræfter ind, for at samarbejde i fremtiden. "En del af foreningens virke styrer vi jo helt selv, både hvad angår indhold og tempo. Men vi kan ikke gardere os mod udefrakommende elementer; hverken de seriøse eller de tåbelige," sagde John Rasmussen.

Afslutningsvis takkede John Rasmussen de fremmødte for deres deltagelse i receptionen.

En mørk sky over anstalten

Fængselsinspektør Hans Jørgen Engbo ønskede afdelingen i Herstedvester tillykke med de 70 år. Han nævnte at fødselsdagen faldt sammen med hans eget 2 års "jubilæum" i anstalten, så hans direkte kontakt med lokalafdelingen havde været af ganske kort varighed – set i et 70 års perspektiv.

"Nu rækker mine Herstedvester-minder som nævnt kun to år tilbage, så det er ikke fra mig, alle de gode historier og anekdoter kommer. Men jeg føler trang til at sige ved denne lejlighed, at jeg, lige siden jeg kom hertil, har været meget imponeret af den opgaveløsning, som det uniformerede personale præsterer. Ingen steder i Kriminalforsorgen ser man så svære situationer løst på så fornem vis som her i Herstedvester," sagde Hans Jørgen Engbo.

Fængselsinspektøren gav udtryk for, at han var meget stolt over at have chefsansvar for denne flotte opgaveløsning, og beretter om det ved enhver lejlighed, som byder sig. "Jeg er ikke i tvivl om, at Fængselsforbundets lokalafdeling bakker fuldt og helt op om dette arbejde og har gjort det igennem mange år, og det skal I have stor ros for. Lad os være fælles om stoltheden," sagde Hans Jørgen Engbo.

Fængselsinspektøren kom også ind på Kammeradvokatens undersøgelse af anstalten og den medieomtale der efterfølgende har været.

"Hele forløbet af undersøgelsen og dens følger har vist, at det var en fatal fejl at gennemføre den. I to år har fokus været fastholdt på fortiden og dens spændinger og konflikter i en sådan grad, at undersøgelsen har hvilet som en tung og mørk sky over anstalten, hvilket har gjort det svært at være fremtidsorienteret. Jeg ved – og har fået bekræftet under

det igangværende arbejdsmiljøprojekt – at undersøgelsen har slidt enormt på mange medarbejdere, som har været slæbt igennem afdækkende samtaler og vidneafhøringer under straffe- og tjenestemand-sager. Og når man ser på, hvad kammeradvokatens arbejde har ført til, bliver man næsten grædefærdig," sagde Hans Jørgen Engbo.

Fængselsinspektøren sluttede sin tale med endnu engang at ønske lokalafdelingen tillykke med jubilæet og udtrykte ønsket om en god fest.

En kedelig epoke

Forbundsformand Kim Østerby ønskede tillykke med jubilæet og takkede lokalafdelingen for et godt samarbejde.

Han kom i sin tale ind på mange områder og roste blandt andet afdelingen og især formand John Rasmussen for den store ekspertise inden for arbejdsskadeområdet - noget som forbundet og andre lokalafdelinger ofte har nydt godt af gennem årene.

Kim Østerby omtalte også Kammeradvokatsagen, samt dens forhistorie, for ikke at nævne den meget udtalte pressebevågenhed herom. Han understregede også de store menneskelige omkostninger hele dette forløb havde haft. Forbundsformand Kim Østerby pegede, ligesom John Rasmussen, endvidere

på det stærke sammenhold afdelingen havde fastholdt igennem de sidste års strabadser. "Der findes ikke mange afdelinger hvor medlemmerne og afdelingen i fælleskabets ånd står så meget sammen om tingene og ikke lader alle mulige udefra kommende ting ødelægge dette. Det er "godt gået" og jeg ved at John sætter stor pris på det," sagde Kim Østerby.

Rigsarkiv

Ved receptioner fortælles der ofte sjove historier eller anekdoter om værten, hvorfor historien om Herstedvester afdelingens omfattende arkiv da også blev nævnt. Forbundsformanden drog paralleller mellem Rigsarkivet og afdelingens, og sagde at Rigsarkivet i den sammenhæng var, eller burde være, særdeles misundelige. Afdelingen har ved flere lejligheder bidraget med viden, som ingen andre har. Og hvordan nu det?

"Jo, rygterne siger, at afdelingens arkiv er af en størrelse og et omfang som ville gøre Rigsarkivet misundelige. Ingen sag, telefonsamtale eller bemærkning er for lille til at blive registeret," sagde Kim Østerby. ■

Af Michael Meisner

Festen for medlemmerne om aftenen vil måske også blive husket for den flotte jubilæumska-

Tjenestemændenes Forsikring kan være under pres

De fleste medlemmer af Fængselsforbundet nyder godt af billige forsikringer via Tjenestemændenes Forsikring. Men det er ikke sikkert, at det kan fortsætte.

Til januar er der nemlig et vigtigt valg som kan få indflydelse på forsikringerne. Alle forsikringstagere i Region Hovedstaden kan stemme i denne omgang. Og i de kommende år kommer turen til de andre regioner.

Attraktiv aftale med Tryg Forsikring

Tjenestemændenes Forsikring har gennem årene nydt godt af vores tætte samarbejde med Tryg Forsikring. Det sikrer forsikringstagerne en attraktiv forsikring. For en del år siden blev Tryg omdannet fra et gensidigt selskab til at være et aktieselskab.

Omdannelsen blev lavet for at sikre et stærkere og mere robust kapitalgrundlag – så man f.eks. kan styre igennem kriser som den nuværende finanskrise.

Da man lavede omdannelsen blev Tryghedsgruppen skabt. Tryghedsgruppen ejer 60% af aktierne i TrygVesta og er dermed garanten for et stærkt og robust kapitalgrundlag. Tryghedsgruppen arbejder for at skabe tryghed for danskerne. Det sker både gennem TrygVesta. Og det sker via andre investeringer og ved at TrygFonden hvert år støtter tryghedsskabende aktiviteter.

Tryghedsgruppen er en selvejende virksomhed, der bygger på medlemsdemokrati. Omdrejningspunktet for medlemsdemokratiet er repræsentantskabet. De udpeger bestyrelsen og diskuterer de overordnede strategier for Tryghedsgruppen.

Til januar er der valg til repræsentantskabet i Region Hovedstaden. Der er valg i hver region hvert femte år. I hovedstaden skal der vælges 21 kandidater.

Hvad handler valget om?

"Det er et vigtigt valg. Nogle vil arbejde på at opløse hele Tryghedsgruppen. Det vil ødelægge hele konstruktionen bag TrygVesta – og i sidste ende betyde, at Tjenestemændenes Forsikring ikke kan tilbyde attraktive forsikringer. Derfor vil jeg klart anbefale, at I stemmer på en kandidat, der vil arbejde for fortsat at udvikle Tryghedsgruppen.

Der er tre vigtige punkter i de kommende år:

- Tryghedsgruppen skal fortsat være et robust kapitalgrundlag bag TrygVesta. Det seneste år har budt på rystelser i finansmarkederne – og mange forsikringsselskaber har været truet. Det er vigtigt for forsikringstagerne, at der er en solid ejer, som kan skabe ro og tryghed.
- TrygFonden skal fortsætte sit vigtige arbejde. I dag støtter TrygFonden mange vigtige projekter fra børns tra-

fiksikkerhed over kystlivreddere og hjertestartere til vigtig forskning. Den type arbejde vil vi gerne fortsætte og styrke i de kommende år.

- Tryghedsgruppen skal fortsat investere inden for sine kerneområder – forsikring, sundhed, sikkerhed og redning. Vi a investeringerne skal man være med til at styrke arbejdet med at skabe mere tryghed i Danmark – og samtidig sikre et konkurrencedygtigt afkast." siger formand for Tjenestemændenes Forsikring Ulrik Salmonsen, som også er på valg i Region København.

Vi har i Tjenestemændenes Forsikring brug for din stemme.

Valget foregår til januar, og alle stemmeberettigede vil modtage et brev midt i januar. Man vil også kunne læse mere om valget på Tryghedsgruppens hjemmeside (www.tryghedsgruppen.dk).

Du kan læse mere om valget i næste nummer. Her kan du også læse, hvem du kan stemme på. ■

Med venlig hilsen
Ulrik Salmonsen

Formand Tjenestemændenes Forsikring

Stem til valget i TryghedsGruppen

Hvad er TryghedsGruppen?

TryghedsGruppen smlba ejer og udvikler virksomheder inden for forsikring, sundhed, sikkerhed og redning. TryghedsGruppen er hovedaktionær (60%) i TrygVesta og ejer desuden sundhedsvirksomhederne SATS, Previa, Previa Sundhed og Sahva. TryghedsGruppens overskud bruges på danskernes tryghed i dag og i fremtiden gennem de almenyttige aktiviteter i TrygFonden. I 2009 bidrager vi med 400 millioner kroner til danskernes tryghed. TryghedsGruppen bygger på medlemsdemokrati, hvor medlemmerne kan stemme til repræsentantskabet.

Hvem kan stemme?

Hvis du har en forsikring i Tjenestemændenes Forsikring, i Tryg Forsikring eller en opsparring i Nordea Liv & Pension, så kan du stemme til valget. I denne omgang gælder valget kun Region Hovedstaden. Der er valg i hver region hvert femte år.

Hvornår er valget?

Valget starter til januar 2010. Selv om sidste frist først er i februar, så er det godt at være i god tid. Du skal nemlig bestille en stemmeseddel.

Hvordan stemmer man?

Alle stemmeberettigede i Region Hovedstaden vil i starten af januar modtage et brev med oplysninger om valget. Her vil der også stå, hvordan du konkret stemmer.

Tjenestemændenes Forsikring

Ramsingsvej 28A · 2500 Valby
tjm@tryg.dk · 70 33 28 28
www.tjm-forsikring.dk

Fra Sandholm til Ellebæk

Fra Sandholm til Ellebæk er titlen på en ny bog, skrevet af fængselsbetjent Freddy Frederiksen, i forbindelse med tjenestestedets 20 års jubilæum.

Bogen giver et frisk og meget naturligt indblik i institutionens historie – set med en fængselsbetjents øjne. Freddy Frederiksen beskriver i bogen adskillige meget voldsomme episoder, men formår alligevel at bibeholde den særlige humor, hvormed fængselsfolk ofte beskriver deres oplevelser, dog uden at fokus fjernes fra alvoren.

Bogen indledes ganske naturligt med den oprindelige begrundelse for Sandholmlejrens eksistensgrundlag og en beskrivelse af den meget udtalte debat, der i slutningen af 80'erne optog mange politikere og debattører landet rundt. Lejrens oprettelse beskrives derfor som en "her og nu" løsning på den meget omfattende kritik, behandlingen af afviste asylansøgere fik på daværende tidspunkt. Den praktiske tilblivelse af Kriminalforsorgens institution for frihedsberøvede asylansøgere i Sandholm gennemgås systematisk og udførligt, godt krydret med den særlige frisprogede stil Freddy Frederiksen benytter – hvilket gør alle emner interessante og

personlige. Man efterlades som læser med en tydelig oplevelse af at sidde foran en særdeles kompetent historiefortæller, som formår at vække interessen og nysgerrigheden efter at vide mere om de mange og særlige episoder, som medarbejdere og ledere i Sandholm gennem tiden har oplevet.

Ambitionen

"Ambitionen har været at medvirke til at beskrive et kapitel af Sandholms historie og dermed en del af nyere tids danske retshistorie," skriver Freddy Frederiksen i bogens forord. Denne ambition er fuldt ud opfyldt, samtidig med at bogen bidrager med faglige og til stadighed aktuelle udfordringer i Kriminalforsorgens arbejde, da den beskriver mange af de alvorlige episoder, som fængselsbetjente kan blive udsat for. Beretningen vidner også om et yderst professionelt og omstillingsparat personale på Ellebæk.

Det begyndte med en MUS-samtale

Forinden Sandholm/Ellebæk i oktober 2009 havde 20 års jubilæum, blev der bredt i institutionen diskuteret forskellige arrangementer og tiltag i den anledning; blandt andet i forskellige udvalg. Fængselsbetjent Freddy Frederiksen var på daværende tidspunkt indkaldt til hans årlige MUS-samtale. Under samtalen drøftede Freddy med sin leder, en række notater han havde skrevet på baggrund af de mange episoder han og kollegaerne havde været udsat for gennem årene. Han var derfor interesseret i at skrive en jubilæumsbog indeholdende alle disse

Bogens forfatter fængselsbetjent Freddy Frederiksen.

sjove, men også alvorlige, anekdoter og historier. Forslaget blev utrolig godt modtaget af Ellebæks ledelse. Freddy fik derfor grønt lys til opgaven, som skulle resultere i en bog allerede 3 måneder senere. "Der kan skam komme noget godt ud af en MUS-samtale og det var en spændende opgave at påtage sig," siger Freddy Frederiksen.

Tak for hjælpen

I bogen takker fængselsbetjent Freddy Frederiksen de mange mennesker, der alle har bidraget til den - til tider - komplicerede opgave, at skrive en bog.

"Det er jo ikke så nemt at kaste sig ud et projekt med noget, man aldrig har prøvet før," siger Freddy Frederiksen. Han er derfor meget taknemmelig for den hjælp hans kollegaer har ydet ham. Han fremhæver Martin Kaspersen fra den grafiske produktion i Nyborg, som endnu en kollega, der fortjener en særlig tak. I dette tilfælde for hjælpen med den endelige produktion af bogen.

250 eksemplarer

Bogen er kun trykt i 250 eksemplarer, hvorfor den ikke er nem at erhverve. Men fængselsbetjent Freddy Frederiksen fortæller dog, at bogen findes i en elektronisk udgave, som det er muligt at rekvirere. Såfremt der måtte sidde interesserede læsere kan Freddy kontaktes i Ellebæk for tilsendelse af den elektroniske version. ■

Af Michael Meisner

Fængselshistorisk Selskab

Arbejdsgruppen til belysning af Fængselsorkestrenes historie

Til:

De tidligere Fængselsorkestre på Statsfængslerne Nyborg, Vridsløselille, Horsens, Kragsskovhede samt Vestre Fængsel.

Som det måske er bekendt er der, med tilknytning til Fængselshistorisk Selskab, nedsat diverse arbejdsgrupper og blandt andet en "Arbejdsgruppe til belysning af fængselsorkestrenes historie".

Da alle fængselsorkestrene (etatsorkestrene) er ophørt med at eksistere, er der fra Fængselshistorisk Selskab et ønske om at få belyst orkestrenes virke igennem tiden, og anvende disse informationer i forbindelse med etablering af "Ret & Strafmuseet, Nytorv 21 i København".

Arbejdsgruppen har derfor drøftet forskellige muligheder for indhentning af informationsmateriale og har modtaget meget flotte skriftlige redegørelser fra de fleste orkestre, og dette skriftlige materiale er anvendt ved fremstilling/trykning af meget fine plakater hos de grafiske fag i Nyborg Statsfængsels trykkeri.

Hensigten med disse plakater er, at der på de lokale museer i de fem fængsler, samt på "Ret & Strafmuseet", skal være mulighed for ophængning af plakaterne, så museumsgæsterne også får mulighed for at stifte bekendtskab med denne del af fængselslivet.

Ud over plakaterne er det også hensigten, at der på museerne skal anbringes effekter fra orkestrene og her tænkes bl.a. på instrumenter, faner, tambourstave, dirigentstokke, noder, programmer og meget andet som måtte findes rundt omkring. Disse effekter vil også skulle anvendes ved skiftende udstillinger på

"Ret & Strafmuseet", hvorfor Fængselshistorisk Selskab har et ønske om, at der fra de enkelte lokalmuseer udarbejdes en oversigt over de "orkestereffekter" der findes på stedet.

Arbejdsgruppen har derfor drøftet muligheden for, at få samlet disse ting og skal, med denne skrivelse anmode om, at de der fortsat er i besiddelse af effekter fra de tidligere Fængselsorkestre, afleverer disse på fængselsmuseerne på de nævnte fængsler.

I de tilfælde hvor effekterne/instrumenterne fortsat er i brug, f.eks. i anden orkestersammenhæng, er det ønskeligt, at oplysning herom afgives til det lokale museum, hvor en registrering så vil finde sted. ■

Arbejdsgruppen til belysning af fængselsorkestrenes historie har som medlemmer:

- John Wassar Kristensen, KF
- Palle Ortmann, Vridsløselille
- Aage Egholm, Horsens
- Børge Nielsen, Nyborg
- John Larsen, Nyborg
- Carl Martin Henriksen, Kragsskovhede
- P. L. Jensen, Odense, (tidligere Kragsskovhede)

Arbejdsgruppens medlemmer, med undtagelse af Aage Egholm, har alle været aktive medlemmer af de respektive fængselsorkestre.

NAVNE

I anledning af
Bruno Bak Jensens
25 år
i Kriminalforsorgen
den 1.12.2009

Kære Bruno

Tak for alle de gode timer i dit selskab, der findes ikke mange der som dig der med et smil formår at håndtere alt fra bumser over rockere til forstadsfruer, der er mange historier forbundet med dig og det har aldrig været kedeligt i dit selskab, du har en evne til at håndtere arbejdet og fanger, mange burde misunde dig. Der er ikke mange der som dig kan finde rundt i Danmark med transporten til samtlige fængsler og arresthuse med tilhørende pølsevogne... Desuden er du formidabel ud i hakkebøf og andre lækkerier, til kolleger der lige trænger... For tiden slår du dine folder på Vridsløse, men du er savnet hjemme i Århus. Bruno du er en ener, en super kollega tak for det, og god vind til dig og dine fremover.

På vegne af kollegerne
i Arresthuset i Århus
Birgitte Høgh
TR

Test dit arbejdsmiljø – det samlede resultat

Af Ina Rasmussen Forbundssekretær

Tak for jeres svar på Fængselsforbundets test, af jeres syn på arbejdsmiljøet, på tjenestestederne. Vi er meget glade for deltagelsen og håber, at mange flere vil udfylde det næste spørgeskema, vi udsender med posten i starten af 2011. Forhåbentlig kan vi til den tid konstatere at Fængselsforbundets fokus på arbejdsmiljøet har haft effekt og at I oplever forbedringer i jeres dagligdag.

På Hovedbestyrelsesmødet i februar 2010 vil lokalafdelingernes resultater blive gennemgået og herefter vil vi lægge resultaterne ud på forbundets hjemmeside. Hvis du er tilmeldt forbundets nyhedsbrev (gøres via hjemmesiden på www.danskfaengselsforbund.dk) så får du automatisk besked når materialet er klart.

Udsagn:	Ja	Ved ikke	Nej	Ikke svaret
Arbejdspladsens arbejdsmiljø vurderes regelmæssigt ved at bruge arbejdspladsvurderingen (APVén)	587	408	191	4
Jeg er gjort bekendt med indholdet af den arbejdspladsvurdering, der gælder for mit område	607	202	376	5
Der er en god oplæring af unge og nyansatte	774	213	186	17
Min arbejdsplads er arbejdsmiljøcertificeret	158	866	144	22
Der har været trivselsundersøgelse(r)	994	149	22	26
Jeg ved, hvem der er min sikkerhedsrepræsentant eller hvem jeg ellers skal henvende mig til med spørgsmål om arbejdsmiljøet	992	83	109	6
Jeg oplever at min nærmeste leder tager vare på et godt psykisk arbejdsmiljø	638	202	337	13
Der er en stresspolitik	196	587	381	27
Der tages hensyn til medarbejdere, som ikke er fuldt arbejdsdygtige, enten af fysiske eller psykiske årsager	683	260	237	10
Jeg oplever at vi har gode tilbud om motion	399	102	680	9
Vi har en kantine eller andre tilbud om levering af sund mad	198	24	963	5
Der er en mobbepolitik	460	454	268	8

Alle besvarelser svarer til i alt 1190 udfyldte skemaer ud af 3359 mulige = svarprocent på 35,4%.

Arbejdsmiljø i fokus

